

Ματωμένες σελίδες

«Τρεις νεκροὶ καὶ ἓνας τραυματίας σὲ δυστυχήματα. Δύο νεκροὶ, τέσσερεις νεκροὶ, ἓνας νεκρὸς.

— Τὸ θλιβερὸ ἡμερολόγιο τῶν τροχῶν δὲν περνᾷ μέρα ποὺ νὰ μὴν εἶναι ματωμένο. Προχθὲς ἀκόμη ὀλόκληρη οἰκογένεια ξεκληρίστηκε.

Πατέρας, κόρη, γαμπρὸς, ἐγγονάκι. Ὁ χάρος δὲν διαλέγει, βλέπετε ἡλικίες.

— Ἡ αὔξηση τῶν τροχοφόρων ἔγινε πιά πραγματικά ἐπικίνδυνη.

Κινεῖσαι μέσα στὶς πόλεις καὶ φοβάσαι. Βγαίνεις γιὰ μιὰ ἐκδρομὴ καὶ τρέμεις. Ἡ Κύπρος εἶναι ἂν δὲν κάνω λάθος ἡ δεύτερη ἢ ἡ τρίτη χώρα στὸν κόσμο στὴν ποσότητα τροχοφόρων κατ' ἀναλογία πληθυσμοῦ. Κάθε 10 ἄτομα ὑπάρχει ἓνα τροχοφόρο.

Θὰ μοῦ πῆτε: Τὶ θὰ γίνῃ; Ἡ ζωὴ μας εἶναι τέτοια, οἱ πόλεις μας ἔχουν ἐπεκταθεῖ ὑπερφυσικά καὶ παράλογα, συγκοινωνίες κανονικὲς δὲν ὑπάρχουν, ὑπάρχει μιὰ ἄνεση μὲ τὰ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα Σωστά.

Τὸ αὐτοκίνητο καὶ γενικὰ τὸ τροχοφόρο ἔγινε ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ζωῆς μας, ἔγινε ἀχώριστος σύτροφος μας.

— Δώστε μου τὸ αὐτοκίνητο.

Νὰ πεταχθῶ μιὰ στιγμή στὸ μπακάλη.

— Μὰ εἶναι μόλις δυὸ βήματα.

— Ναί, ἀλλὰ ἔτσι κερδίζω χρόνο.

Καὶ δὲν εἶναι στὴν πραγματικότητα χρόνο ποὺ κερδίζουμε ἀλλὰ ἐνέργεια, ἀποφεύγουμε τὴν κίνηση τὸ περπάτημα. Οἱ καρδιακὲς καὶ ἄλλες παθήσεις αὐξάνουν, λόγω ἀκίνησις, αὐξάνει κι' ἡ ποιότητα δηλητηριωδῶν ἀερίων στὴν ἀτμόσφαιρα μας.

— Ἄς τ' ἀφήσουμε ὅμως αὐτὰ ποὺ εἶναι φαινομενικὰ τουλάχιστο - κάπως πιὸ ἔμμεσα καὶ πιὸ ἀκίνδυνα ἀποτελέσματα τῶν τροχῶν.

Κι' ἄς πᾶμε στὰ ἄλλα, τὰ ἄμεσα τὰ τραγικά.

— Στὸ ἐξωτερικὸ, σ' ὅλες γενικὰ τὶς πολιτισμένες χώρες, ὑπάρχουν ὀρισμένες ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ νὰ μπορέσῃ ἓνας νὰ ὀδηγήσῃ αὐτοκίνητο. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νὰ ξέρῃ, νὰ ὀδηγεῖ πρέπει νὰ ἔχει τέλεια γνώση τῆς λειτουργίας καὶ τῆς μηχανικῆς τοῦ αὐτοκινήτου. Πρέπει νὰ εἶναι σωματικὰ καὶ ψυχικὰ ὑγιῆς, πρέπει νὰ μὴν ἔχει πιῆ οὔτε σταγόνα οἰνοπνευματώδες (κι' οἰνοπνευματώδες εἶναι ἀκόμη κι' ἡ μπύρα.)

Κι' οἱ τιμωρίες γιὰ τὶς πιὸ πάνω παραβάσεις εἶναι κάτι παραπάνω ἀπὸ παραδειγματικὲς.

Στέρηση τῆς ἄδειας γιὰ πάντα, πρόστιμο, φυλακὴ. Κάθε 100 μέτρα ἔλεγχος.

Καὶ σὰν κοινὸ ὅμως, ἐμεῖς ποὺ κρατᾶμε τὸ τιμόνι στὸ χέρι, μας, νιώθουμε ἄραγε πάντα τὴν εὐθύνη μας; Ταξιδέψετε ἀνάμεσα σὲ δυὸ πόλεις μας καὶ θὰ δῆτε πόση ἀνευθυνότης ἐπικρατεῖ. Πόση ἔλλειψη λογικῆς ἀνθρωπισμοῦ. Μέσα σὲ μιὰ ὥρα καλύπτομε ἀπόσταση ποὺ οἱ πατεράδες μας ἤθελαν δυὸ μέρες νὰ τὴν καλύψουν.

Κι' ὅμως δὲν μᾶς εἶναι αὐτὸ ἀρκετὸ. Θέλουμε νὰ τὴν καλύψουμε σὲ μισὴ ὥρα. Κι' ὄχι σπάνια θυσιάζοντας ζωὲς γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ.

— Κι' ἔτσι τὸ ἡμερολόγιο τῶν τροχῶν γράφει κάβλε μέθα καὶ καινούργιες ματωμένες σελίδες.